

QUESTIONVM SUPER GENESIM

Gtris mei Isaac est. Castra dei quæ vidit Iacob in C.I. itimere, nulla dubitatio est q[uod] angelorum fuerit multitudo: ca quippe in scripturis militia cœli nomina.

CII. tur. Nunciatu sibi fratre suo Iacob veniente ob-

Gene.32. uam ei cum quadringentis, turbatus est quidem &

mente confusus, quoniam tumuit valde: & visum est

homini perturbato diuisam multitudinem suam in

duo castra disponere. Vbi queri potest, quomodo

habuerit fidem promissis dei, quandoquidem dixit,

Si venerint ad castra prima frater meus & exciderit

ea, erunt secunda in salutem. Sed etiam hoc fieri po-

tuit, vt euerteret castra eius Esau, & tamē deus post

illam afflictionem ad se & liberaret eum, & quæ

promisit impleret. Et admonendis uimus hoc exem-

plu, vt quanu[m] credamus in deum, faciamus tamen

que facienda sunt ab hominibus in præsidium salu-

ti, ne prætermittentes ea deum tentare videamur.

Denuo post hæc quæ verba dicat idem Iacob, con-

siderandum est. Deus, inquit, patrus mei Abraham,

& deus patris mei Isaac, dominus qui dixisti mihi, re-

curre in terram generationis tuæ, & benefaciam ti-

b[us], idoneus es mihi ab omni iustitia & ab omni veri-

tate quæ fecisti puer tuo. In virga enim mea trâsiu

Iordanem hunc, nūc autem factus sum in duo castra:

H Erue me de manu fratris mei, de manu Esai, quia

ego timeo illum, ne cum venerit feriat me & matres

super filios. Tu autem dixisti, benefaciam tibi, & po-

nam semen tuum tanquam arenam maris, quæ non

dumerabitur præ multitudine. Satis in his verbis

& humana infirmitas, & fides pietatis appetit.

CIII. Q uod Latinus codices habet de Iacob, Dixit em

placabo vultum eius in munib[us] præcedentibus

eum: scriptor libri qui narrans ait de Iacob, Dicit es-

nim placabo vultum eius: hucusque verba Iacob di-

xisse intelligitur, cætera vero sibi intulisse quid ait,

in munib[us] præcedentibus eum: tâquam diceret,

in munib[us] qua præcedebant Iacob, placabo vul-

tum fratris mei. Ordo est ergo verboru[m] Iacob, Pla-

cabo vultu[m] eius, & post hoc videbo faciem eius, forsitan

enim suscipiet faciem meam. Interposita autem sunt

verba scriptoris, in munib[us] præcedentibus eum.

CIII. Q uod ab illo angeli desiderat Iacob benedic[i]t,

qui luctando prævaluit, magna est de Christo pro-

phetia. Nam eo ipso admonet mysticum aliquid fa-

pere, quo omnis homo à maiore vult benedici. Quo-

modo ergo ab eo benedici iste voluit qui luctando

superauit? Prævaluit enim Iacob Christo, vel potius

prævalere vîsus est, per eos Israélitas à quibus cru-

cifixus est Christus, & ab eo tamen benedicitur in

I eis Israélitas qui crediderunt in Christum, ex quibus

Roma.ii. erat qui dicebat, Nam & ego Israélita sum ex gene-

re Abraham de tribu Beniamini. Vnus ergo atq[ue] idem

Iacob & claudus & benedictus: claudus in latitudine

femoris tanquam in multitudine generis, de quibus

Psal.17. dictum est, Et claudicauerunt à semitis suis: benedi-

Roma.ii. catus autem in eis de quibus dictum est, Reliqua per

CV. electionem gratia salutis facta sunt. Quid sibi

Gene.33. vult quod Iacob ait fratri suo, Propter hoc vidi facie

tuam quemadmodum cum videt aliquis faciem dei:

vtrum paucis & perturbatis animi verba v[er]o in

hanc adulacionem proruperunt: an secundum aliquem

intellectum sine peccato dicta accipi possunt? Forta-

sis enim quia dicta sunt & gentium d[icitu]r quae sunt dæ-

monia, non præiudicetur exhibi verbis homini dei.

No[n] enim dixit, quemadmodum si videtur faciem

dei: sed, cum videt aliquis: ipse enim aliquis, quem si-

gnificare poslit incertum est: atque ita fortasse tem-

perata sunt verba, vt & ipse Esau sibi delatum tatum

honorem grata aciperet, & qui h[ab]et etiam alter

intelligere possunt, eum à quo dicta sunt nullo crimi-

ne impietatis arguerent. Quod eti benigno animo

dicta h[ab]et verba fraterna sunt, quoniam & post bonâ

susceptione metus ipse transierat, potuit sic dici, quæ admodum & Moyles Pharaonis deus dictus est, secundum quod dicit Apostolus, Et si sunt qui dicuntur dij, siue in cœlo, siue in terra, quemadmodum sunt dij multi, & domini multi: maxime quia sine articulo in Græco dictū est, quo articulo euidentissime solet dei verius fieri significatio. Non enim dixit πρότερον θεόν, sed dixit των θεών, facile autem hoc intelligunt quia distantia dicatur, qui Græci eloquii audire atq[ue] intelligere solent.

Quæritur utrum

mendaciter promiserit Iacob fratri suo, quod leges pedes suorum in itinere propter quos si moraretur, venturus esset ad eum in Seir: hoc enim sicut scriptura deinde narrat, non fecit, sed eo perrexit ex itinere quo dirigebat ad suos. An forte verae aīo promiserat, sed aliud postea cogitado delegit?

Quomodo

CVII. scriptura dicit, quod id vidit Siche filius Emor Euæ, Gene.34

princeps terre, Dinam filiam Iacob & accepit eam & dormiuit cum ea, & humiliavit eam: & intendit anno Dinæ filiæ Iacob, & annuit virginem, & locutus est secundum sensum virginis ipsius. **Q**uomodo virgo appellatur, si iam cum illa dormierat eamq[ue] humiliaverat? Nisi forte virgo nomen ætatis est secundum Hebræum eloquium: an potius per recapitulationem postea cōmemoratur quod primo factum est. Prinus enim potuit intendere anima ipsius & amare virginem, & loqui secundum sensum virginis, deinde cum illa dormire, eamq[ue] humiliare.

C VIII. Cum paulo ante loquens Iacob cum fratre suo Esau, infantes filios suos esse significet, qui Græci dicuntur ταΐδες, quæri potest quomodo potuerunt facere tantam stragę direptionemq[ue] ciuitatis, interficiens quanu[m] in dolce re circuicitionis costitutis, pro forore sua Dina. Sed intelligentem est illuc illic habitasse Iacob, donec & filia eius virgo fieret & filii iuuenies. Nā ita scriptū est, Et venit Iacob in Salem in ciuitatem Sichimoru quæ est in terra Chanaan, cum aduenit de Mesopotamia Syria, & applicuit ad faciem ciuitatis, & emit partem agri in quo statuit illuc tabernaculum suum, ab Emor patre Siche centi agnis, & statuit ibi aram & inuocauit deum Israel. Exiit autem Dinafilia Læ quam peperit ipsi Iacob, vt cōsiceret filias regionis eius: & cætera. Apparet ergo his verbis, non transtulerit, sicut viator solet, illic manifili Iacob, sed agrum emisse, & tabernacula cōstituisse, arā instruxisse, ac per hoc diutius habitasse: filia vero eius cū ad eā venisset & atētum & tāmicas iam habere posset, condiscere voluiss filias ciuium loci: atq[ue] ita factam esse pro illa cruentissimā cædem & depredationem, M

quæ iam, vt puto, questionem nō habet. Multitudine enim nō parua erat cum Iacob, qui plurimū ditatus fuit, sed filii eius in hoc facto nominatur, quia eiusdem facti principes atque authores fuerunt. **Q**uod ait Iacob tunc bella finitimer apud ciuitatem Salem, quā expugnauerūt filii eius, Ego autem exiguis sum numero, & conuenientes super me occident me: propter haec plurimum qui conligerent poterant, le die xit numero exiguum, non q[uod] minus multis haberet, quām possent sufficere ad expugnationem illius ciuiatis, cum suos in itinere in bina castra diuiserit.

C X. Dixit autem deus ad Iacob, Surge & ascede in los.

cum Bethel & habita ibi, & fac ibi aram deo qui apparuit tibi cū fugeres à facie Esau fratri tui. **Q**uid est q[uod] nō dixit, & fac ibi aram mihi qui apparuit tibi: sed deus dicit, Fac ibi aram deo qui apparuit tibi: vt trum filius ibi apparuerit, & deus pater hoc dicit, an in aliquo genere locutionis annumerandum sit?

C XI. Q[uod] Iacob ascensurus Bethel, ubi iussus est rā facere, dixit domui suę & omnibus qui cū illo erant, Tollete deos alienos qui vobis cum sunt de medio vestri: & cætera. Deinde dicitur, & dederit Iacob deos alienos qui erāt in manibus eorti, & inaures que erāt in auribus